

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autorka práce: Václava Trubačová
Název: Děti s pocitem a komplexem méněcennosti
Vedoucí diplomové práce: Jan Polivka
Posuzuje: Jan Polivka

Formální stránka:

předložená diplomová práce má celkem 91 stran včetně příloh, pohybuje se tedy přesně na horní hranici doporučovaného limitu. Grafická úprava je celkem dobrá, občas nepůsobí dobře příliš velké mezery mezi slovy (str.37, ř.4, str.73, ř.5, str.86 a jinde). Překlepy jsou v únosné míře (např. str.24 ř. 11 „melancholici jsou citlivý“, str.37 ř.3 Feud, v abstraktu střídavě complex a komplex, rosearch místo research). Vyskytují se některé formulační neobratnosti (např. str.45 ř.8 „Normální členové skupiny jsou považováni za gamy“), vyjadřování místy působí dost narativně. Struktura a členění práce vcelku vyhovují tématu, některé kapitoly jsou při dost velkém rozsahu probírané tematiky trochu příliš stručné, asi by bylo lepší méně částí a podrobněji. Technická úroveň práce vyhovuje, nejsou závažnější nedostatky. Citace jsou v pořádku, poznámkový aparát dosti bohatý i variabilní. V obsáhlém seznamu literatury bohužel chybí jakákoliv cizojazyčná.

Prezentace práce:

odborné termíny jsou používány někdy poněkud nepřesně, uvádění vlastních názorů je vždy odlišováno od literárních údajů a dokresluje základní téma. Práce působí přehledným dojmem, základní struktura je s drobnějšími nedostatky přiměřená tématu.

Obsahová stránka:

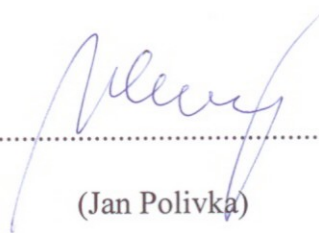
zpracovávaná problematika je jistě velmi aktuální, autorka ji zpracovala s velkým zájmem, což lze hodnotit jako přínos. Lze konstatovat, že cílů práce, tak byly autorkou vytyčeny, bylo dosaženo. Určité výhrady mám vůči některých uvedených tvrzením a interpretacím.

Např. str.22 typy temperamentu: Pavlovova typologie se dnes užívá docela málo, již vzhledem k jejím teoretickým východiskům, která jsou sporná (hypotetic. konstrukty, jak autorka správně uvádí), v důsledku toho pak je zpochybněna do určité míry i charakterizace jednotlivých typů. Mohly být uvedeny jiné typologie, dnes obecně uznávanější, včetně jiných pojetí čtyř klasických temperamentů. Str.31: etiologie pocitu méněcennosti je dost složitější, s některými doplňujícími fakty se setkáváme sice na jiných místech práce, ale lepší by bylo uvést je zde. Nelze tvrdit, že „Rozhovor jako terapii zavedl Rogers“ (str.37), v německy mluvící oblasti zavedený termín Gesprachstherapie je sice pro Rogersovu psychoterapii běžný, ale jinak dost matoucí. Rozhovor je součástí psychoterapie jako takové, byť s různým důrazem a mírou uplatnění. Str.38: asi lépe by bylo hovořit o behaviorální terapii a odlišit pavlovovské koncepty od behavioristických. Za formulační neobratnost lze

nejspíše považovat tvrzení, že „Procesy učení byly objeveny ruským psychologem I.P. Pavlovem“ (navíc nebyl psycholog). Podobně nelze souhlasit s tím, že „je jasné, že z dotazníku se nedá stoprocentně určit, zda rodina patří mezi sociálně slabé“ – záleží na formulacích otázek .

V praktické části autorka zpracovala úctyhodných 263 dotazníků, některá zjištěná fakta jsou přínosná. Při tak velkém počtu by se nabízelo matematicko statistické zpracování, kde by výsledky měly lepší výpovědní hodnotu.

Závěrem lze konstatovat, že přes některé konstatované nedostatky lze práci považovat za vcelku zdařilou a proto ji doporučuji k obhajobě.

.....

(Jan Polivka)